

Մանորութիւն.— Առաջին տողում ամիրսպասալար և միսարգրձեղ բառերը տիրոգոսներ են և ոչ թե անձնանուն, բայց ժամանակին դրանք գործ են անձնանուն և նույնիսկ անձնանուն փոխարեն, առանց իսկական անունի, ինչպէս այս արձանագրութեան մեջ, հավատացած լինելով, որ միայն տիրոգոսներով էլ նրանք ճանաչելի են բոլորին:

2. Ամիրսպասալար Միսարգրձեղի (որ վրացերէն նշանակում է երկայնաբազուկ) հայրը՝ Շահնշահը ևս իր իսկական անունով հանդես չի գալիս, թեև նա Ջաքարե ամիրսպասալարի որդին էր և Սարգիս էր կոչվում իր պապի անունով, բայց սովորաբար արձանագրութեաններէ մեջ միայն Շահնշահ է կոչվիլ:

3. Զիս սարդաւանիշ արար բառերի վերձանութեանը պայմանական է և անհասկանալի, իսկ արար բառը գրեթե անտեսանելի:

4. Չորրորդ տողի վերջավորութեան մտա եւ մեր պապերէ զմեծ բառերը լայլ չեն կարգացվում քարի ծայրերը փշրված և գրերն ազավազված լինելու պատճառով:

5. Սխալ կարող է լինել նաև 7-րդ տողում վանեցու (վանիցս) բառերից հետո գրված հայր (գուցէ հէր) բառը, որի գրերը լայլ չեն երևում քարը մաշված լինելու պատճառով:

6. Նույն տողի ով էք ձեք անեծքի արտահայտութեան մեջ ով որ-ի փոխարեն հանդիպում է նաև այլ արձանագրութեաններէ մեջ:

7. Յոթերորդ և ութերորդ տողերի որոշե(ա)լ լիցի, անիծե(ա)լ լիցի եզե(ա)լ ուխտա դարձվածքների մեջ ա գիրը չենք ավելացրել կարծելով, որ այդ բառերն առանց ա-ի են գործածվել բարբառում և միջին հայերէնում, մանավանդ որ անցյալ դերբայի եալ վերջավորութեան փոխարեն միայն ել-ը հանդիպում է նաև այլ վայրերի արձանագրութեաններէ մեջ:

8. 11-րդ տողի ենաք (ենօք)-ը արձանագրութեան փորագրիչը, կամ ինչպէս կոչում էին հնում, գծողն է, բայց թե ինչ բառ կարող է լինել Պ. . . եւ-ը, դժվարանում ենք որոշել:

Տարբերքում.— 1. Առաջին տողում զիս սարդաւանիշ արար եւ Զալ կարգացել է՝ գերկիրն աւերեալ էր Ղամիւր շարար:

2. Երկրորդ տողի էկի վանքս ու գաեղս անմարդ գապ Զալ կարգացել է՝ եկի ի վանքս գտողսան մարդ գգուանք:

3. Նույն տողի փակած բառը Զալ կարգացել է՝ աւերած:

4. Չորրորդ տողի եւ թագաւորագն ամուսին իմ Վանեհի Զալ կարգացել է՝ եւ այլ ազգականք եւ ամուսինն իմ Վանանէ:

5. Նույն տողում ուխտ դրաք կարգացել է՝ ուխտ տուաք:

6. 4-րդ տողի վերջի և 5-րդի սկզբի եւ մեր պապերէ զմեծ արձանս փորեցաք Զալ գրել է՝ եւ մեր պարոն Աւագին և ամուսինն Ասփային և ամենայն:

7. 5-րդ տողի վերջի և 6-ի սկզբի այլ հարկահան Սանահինս չմտանէ Զալ կարգացել է՝ այլ Հարկ Սանահինես կտան:

8. Վեցերորդ տողի եւ այս բանիւս կարացաք զմիար(ան)քս յեա ժողովել Զալ վերձանել է՝ եւ այս բանիս կարգեցինք զմիարանքս յետոյ ժողովեալ...:

9. Յոթերորդ տողի դաւանութեանն կարգացել է՝ արքայութեանն:

10. 10-րդ տողի վերջին յանուն մեր բառերը Զալ թվական կարծելով կարգացել է թվին Չեթ, բայց արձանագրութեան վերջում թվական չկա: